

brug for det. I en tid med store forandringer og udfordringer i samfundet er det vigtigt, at vi alle handler i overensstemmelse med den gensidige forpligtelse, der ligger i velfærdstanken, og at vi alle tager ansvar for, at den praktiske politik bygger på de værdier og de holdninger, vi forbinder velfærdssamfundet med.

En stærk økonomi er forudsætningen for et velfungerende samfund og forudsætningen for, at vi kan forny og udbygge vores velfærdssordninger og dermed sikre den tryghed for børn, unge, voksne og ældre, som befolkningen ønsker og forventer. Vi har jo ikke velfærdssamfundet for vores egen skyld, men fordi borgerne ønsker og forventer, at trygheden er til stede.

Derfor var en fornyelse og styrkelse af den økonomiske politik højt prioriteret, da regeringen i 1993 gav dansk økonomi et målrettet skub fremad, og resultaterne af denne politik er kommet: Vi havde i 1994 Europas højeste vækstrate; ledigheden er faldet betragteligt; der er skabt flere arbejdspladser; priserne steg mindre hos os end i det øvrige Europa; betalingsbalanceoverskuddet er solidt, og der er tillid til den økonomiske politik på de finansielle markeder. Også for de kommende år tegner den økonomiske udvikling godt; der er en positiv stemning i erhvervslivet, og mulighederne for en stabil vækst og en yderligere reduktion af arbejdsløsheden er gode.

Det er klart, at vi også fremover selv skal gøre en væsentlig indsats. Der skal være tillid til dansk økonomi, den stramme udgiftslinje skal fastholdes, underskuddet på statsfinanserne skal væk, og statsgælden skal nedbringes. Den politiske opgave er at udnytte den positive økonomi som springbræt for en yderligere udvikling af velfærdssamfundet. Derved sikrer vi den økonomiske forudsætning for borgernes tryghed og udviklingsmulighederne for velfærdssamfundet; og tackler vi de kommende års udfordringer rigtigt, er der et solidt grundlag for de nødvendige fornyelser af velfærdssamfundet.

Vi har knækket arbejdsløshedskurven; det er godt for økonomien, men det er især godt for de mange, som er kommet i arbejde. De har fået en bedre økonomi og er igen blevet en del af arbejdsfællesskabet, og de ser med rette med tilro på fremtiden. Men – for der er et men – de positive konjunkturer har først og fremmest betydet bedre vilkår for den almindelige dansker med en høj grad af tryghed og et stærkt netværk; men for de langtidsledige, de unge,

der aldrig er kommet ind på arbejdsmarkedet, de psykisk handicappede og de socialt udstødte grupper er gode konjunkturer ikke nok. Her er der behov for, og her er der brug for – uanset alle de muligheder, der ligger i den nye arbejdsmarkedsreform – en ekstra politisk vilje til at gøre en særlig indsats.

Derfor har regeringen udbygget indsatsen for de udstødte. Jeg skal her nævne de nye bestemmelser i bistandsloven om mere støtte i egen bolig, husly for enlige og væresteder for socialt vanskeligt stillede personer, som træder i kraft den 1. april, og behandlingspakken for narkomaner, som regeringen fremsatte i januar. Regeringen påtænker endvidere at give Folketinget en statusredegørelse om udbygningen af indsatsen for de sindslidende i dette forår.

Velfærdssamfundet har ikke mindst et ansvar for de udsatte grupper; vi skal tilbyde dem forhold, som både de selv og samfundet kan være tjent med, for at modvirke polarisering og øge marginaliseringen. Velfærdssamfundets fremtid afhænger af, at vi alle som danskere er villige til at påtage os ansvaret for hinanden, udvise solidaritet med de svagere blandt os og gøre deres velfærd til en forudsætning for vores egen.

Specielt i storbyerne ser vi stigende problemer med udstødte grupper. Som led i en videreudvikling af det arbejde, regeringen i 1993 igangsatte med et særligt Byudvalg, vil regeringen nu gøre status på området. I samarbejde med de kommunale myndigheder vil der blive etableret et rådgivende udvalg, som skal fastholde hovedsigtet om at skabe rammer for et bedre hverdagsliv i boligområderne og samtidig gøre en indsats mod udstødningen i storbyerne. Regeringen ønsker med disse initiativer at undgå den udvikling, som vi desværre er blevet vidne til i bl.a. USA og Storbritannien, hvor den sociale sammenhængskraft og solidariteten er stærkt i fare i storbyerne. Vi ønsker under ingen omstændigheder, at der i Danmark udvikles destruktive subkulturer, hvor vold, kriminalitet og ansvarsløshed hører med til hverdagen. Vi vil forebygge og modvirke en sådan udvikling.

Bistandsloven fra 1976 er sandsynligvis ikke længere tidssvarende, for problemerne her i 1995 er anderledes end for knap 20 år siden. Erfaringerne viser bl.a., at der har været en tendens til at betragte alle, der kommer i berøring med det sociale system, som klienter, og derfor er der god grund til at revurdere bistandsloven.

Socialministeren har taget initiativ til at undersøge, om det er hensigtsmæssigt at